

151 *LLEI 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.* («BOE» 4, de 4-1-1985.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

La nova regulació de les incompatibilitats que conté aquesta Llei parteix, com a principi fonamental, de la dedicació del personal al servei de les administracions públiques a un sol lloc de treball, sense més excepcions que les que demani el mateix servei públic, respectant l'exercici de les activitats privades que no puguin impedir o menyscar el compliment estricte dels seus deures o comprometre la seva imparcialitat o independència.

L'operativitat d'un règim general d'incompatibilitats exigeix, com ho fa la Llei, un plantejament uniforme entre les diferents administracions públiques que garanteixi a més als interessats un tractament comú entre elles.

La Llei compleix, en aquesta matèria, el mandat dels articles 103.3 i 149.1, 18, de la Constitució.

D'altra banda, la regulació d'aquesta Llei exigeix dels servidors públics un esforç testimonial d'exemplaritat davant els ciutadans, i en aquest sentit constitueix un important avenç cap a la solidaritat, la moralització de la vida pública i l'eficàcia de l'Administració.

CAPÍTOL PRIMER

Principis generals

Article primer.

1. El personal comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei no pot compatibilitzar les seves activitats amb el desenvolupament, per si mateix o mitjançant una substitució, d'un segon lloc de treball, càrrec o activitat en el sector públic, llevat dels supòsits que preveu aquesta.

Únicament a l'efecte d'aquesta Llei es considera activitat en el sector públic la que duen a terme els membres electius de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i de les corporacions locals, els alts càrrecs i la resta de personal dels òrgans constitucionals i de totes les administracions públiques, inclosa l'Administració de justícia, i dels ens, organismes i empreses que en depenen, i s'entenen compreses les entitats col·laboradores i les concertades de la Seguretat Social en la prestació sanitària.

2. A més, no es pot percebre, llevat dels supòsits que preveu aquesta Llei, més d'una remuneració amb càrrec als pressupostos de les administracions públiques i dels ens, organismes i empreses que en depenen o amb càrrec als òrgans constitucionals, o que resulti de l'aplicació d'aranzel, ni exercir opció per percepcions corresponents a llocs incompatibles.

Als efectes del paràgraf anterior, s'entén per remuneració qualsevol dret de contingut econòmic derivat, directament o indirectament, d'una prestació o servei personal, sigui la seva quantia fixa o variable i la seva meritació periòdica o ocasional.

3. En qualsevol cas, l'exercici d'un lloc de treball per part del personal inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei és incompatible amb l'exercici de qualsevol càrrec, professió o activitat, públic o privat, que pugui impedir o menyscar el compliment estricte dels seus deures o comprometre la seva imparcialitat o independència.

CAPÍTOL II

Àmbit d'aplicació

Article segon.

1. Aquesta Llei és aplicable a:

a) El personal civil i militar al servei de l'Administració de l'Estat i dels seus organismes autònoms.

b) El personal al servei de les administracions de les comunitats autònomes i dels organismes que en depenen, així com de les seves assemblees legislatives i òrgans institucionals.

c) El personal al servei de les corporacions locals i dels organismes que en depenen.

d) El personal al servei d'ens i organismes públics exceptuats de l'aplicació de la Llei d'entitats estatals autònomes.

e) El personal que exerceixi funcions públiques i percebi les seves retribucions mitjançant aranzel.

f) El personal al servei de la Seguretat Social, de les seves entitats gestores i de qualsevol altra entitat o organisme d'aquesta.

g) El personal al servei d'entitats i corporacions de dret públic els pressupostos del qual es dotin ordinàriament en més d'un 50 per 100 amb subvencions o altres ingressos procedents de les administracions públiques.

h) El personal que presti serveis en empreses en què la participació del capital, directament o indirectament, de les administracions públiques sigui superior al 50 per 100.

i) El personal al servei del Banc d'Espanya i de les institucions financeres públiques.

j) La resta de personal al qual sigui aplicable el règim estatutari dels funcionaris públics.

2. En l'àmbit delimitat a l'apartat anterior s'entén inclòs tot el personal, sigui quina sigui la naturalesa jurídica de la relació d'ocupació.

CAPÍTOL III

Activitats públiques

Article tercer.

1. El personal comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei només pot ocupar un segon lloc de treball o activitat en el sector públic en els supòsits que preveu aquesta per a les funcions docent i sanitària, en els casos a què es refereixen els articles 5è i 6è i en els que, per raó d'interès públic, determini el Consell de Ministres, mitjançant un reial decret, o òrgan de govern de la comunitat autònoma, en l'àmbit de les seves respectives competències; en aquest últim supòsit l'activitat només es pot prestar en règim laboral, a temps parcial i amb una durada determinada, en les condicions establertes per la legislació laboral.

Per a l'exercici de la segona activitat és indispensable l'autorització prèvia i expressa de compatibilitat, que no suposa una modificació de la jornada de treball i l'horari dels dos llocs i que es condiona al seu compliment estricte en tots dos.

En tot cas l'autorització de compatibilitat s'ha d'efectuar quant a l'interès públic.

2. El desenvolupament d'un lloc de treball en el sector públic, delimitat al paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article primer, és incompatible amb la percepció de pensió de jubilació o retir per drets passius o per qualsevol règim de la Seguretat Social públic i obligatori.

La percepció de les pensions indicades queda en suspens pel temps que duri el desenvolupament del lloc esmentat, sense que això afecti les seves actualitzacions.

Per excepció, en l'àmbit laboral, és compatible la pensió de jubilació parcial amb un lloc de treball a temps parcial.

Article quart.

1. Es pot autoritzar la compatibilitat, complertes la resta d'exigències d'aquesta Llei, per ocupar un lloc de treball en l'esfera docent com a professor universitari associat en règim de dedicació no superior a la de temps parcial i amb una durada determinada.

2. Als catedràtics i professors titulars d'universitat i als catedràtics d'escoles universitàries se'ls pot autoritzar, complertes la resta d'exigències d'aquesta Llei, la compatibilitat per ocupar un segon lloc de treball en el sector públic sanitari o de caràcter exclusivament investigador en centres públics de recerca, dins l'àrea d'especialitat del seu departament universitari i sempre que els dos llocs estiguin autoritzats per reglament com de prestació a temps parcial.

Recíprocament, als que ocupin un dels definits com a segon lloc al paràgraf anterior, se'ls pot autoritzar la compatibilitat per ocupar un dels llocs docents universitaris a què es fa referència.

Així mateix als professors titulars d'escoles universitàries d'infermeria se'ls pot autoritzar la compatibilitat per ocupar un segon lloc de treball i en el sector públic sanitari dels termes i condicions indicats als paràgrafs anteriors.

3. La dedicació del professorat universitari és en tot cas compatible amb la realització dels treballs a què es refereix l'article 11 de la Llei de reforma universitària, en els termes que preveu aquesta.

Article cinquè.

Per excepció, el personal inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei pot compatibilitzar les seves activitats amb l'exercici dels càrrecs electius següents:

a) Membres de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, llevat que percebin retribucions periòdiques pel desenvolupament de la funció o que aquestes estableixin la incompatibilitat.

b) Membres de les corporacions locals, llevat que ocupin en aquestes càrrecs retribuïts i de dedicació exclusiva.

En qualsevol cas, en els supòsits compresos en aquest article només es pot percebre la retribució corresponent a una de les dues activitats, sense perjudici de les dietes, indemnitzacions o assistències que corresponguin per l'altra.

Article sisè.

Sense perjudici del que preveu l'article 4t, 3, al personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei se li pot autoritzar, excepcionalment, la compatibilitat per a l'exercici d'activitats de recerca, de caràcter no permanent, o d'assessorament en supòsits concrets, que no corresponguin a les funcions del personal adscrit a les respectives administracions públiques.

Aquesta excepcionalitat s'acredita per l'assignació de l'encàrrec en concurs públic o perquè requereix qualificacions especials que només tenen persones afectades per l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.

Article setè.

1. És un requisit necessari per autoritzar la compatibilitat d'activitats públiques que la quantitat total percebuda pels dos llocs o activitats no superi la remuneració prevista en els pressupostos generals de l'Estat per al càrrec de

director general, ni superi la corresponent al principal, estimada en règim de dedicació ordinària, incrementada en:

— un 30 per 100, per als funcionaris del grup A o personal d'un nivell equivalent.

— un 35 per 100, per als funcionaris del grup B o personal d'un nivell equivalent.

— un 40 per 100, per als funcionaris del grup C o personal d'un nivell equivalent.

— un 45 per 100, per als funcionaris del grup D o personal equivalent.

— un 50 per 100, per als funcionaris del grup E o personal equivalent.

La superació d'aquests límits, en còmput anual, requereix en cada cas un acord exprés del Govern, òrgan competent de les comunitats autònomes o Ple de les corporacions locals sobre la base de raons d'especial interès per al servei.

2. Els serveis prestats en el segon lloc o activitat no es computen als efectes de triennis ni de drets passius, i es pot suspendre la cotització a aquest últim efecte. Les pagues extraordinàries, així com les prestacions de caràcter familiar, només es poden percebre per un dels llocs, sigui quina sigui la seva naturalesa.

3. Els serveis prestats en el segon lloc o activitat tampoc no es computen als efectes de pensions de Seguretat Social en la mesura que es puguin excedir les prestacions corresponents a qualsevol dels llocs compatibilitzats, exercits en règim de jornada ordinària, i es pot adequar la cotització en la forma que es determini per reglament.

Article vuitè.

El personal inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei que en representació del sector públic pertanyi a consells d'administració o òrgans de govern d'entitats o empreses públiques o privades només pot percebre les dietes o indemnitzacions que corresponguin per la seva assistència a aquests, i la seva quantia s'ha d'ajustar al règim general previst per a les administracions públiques. Les quantitats meritades per qualsevol altre concepte les ha d'ingressar directament l'entitat o empresa en la tresoreria pública que correspongui.

No es pot pertànyer a més de dos consells d'administració o òrgans de govern a què es refereix l'apartat anterior, llevat que excepcionalment s'autoritzi per a supòsits concrets mitjançant un acord del Govern, òrgan competent de la comunitat autònoma o Ple de la corporació local corresponent.

Article novè.

L'autorització o denegació de compatibilitat per a un segon lloc o activitat en el sector públic correspon al Ministeri de la Presidència, a proposta de la Subsecretaria del Departament corresponent, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma o al Ple de la corporació local en què figuri adscrit el lloc principal, amb l'informe previ, si s'escau, dels directors dels organismes, ens i empreses públiques.

Aquesta autorització requereix a més l'informe favorable previ de l'òrgan competent de la comunitat autònoma o Ple de la corporació local, d'acord amb l'adscripció del segon lloc. Si els dos llocs corresponen a l'Administració de l'Estat, aquest informe l'ha d'emetre la Subsecretaria del Departament al qual correspongui el segon lloc.

Article deu.

Els que accedeixin per qualsevol títol a un nou lloc del sector públic que d'acord amb aquesta Llei sigui incompatible amb el que ocupaven han d'optar per un d'aquests dins el termini de presa de possessió.

A falta d'opció en el termini assenyalat s'entén que opten pel nou lloc, i passen a la situació d'excedència voluntària en els que estaven ocupant.

Si es tracta de llocs susceptibles de compatibilitat, amb l'autorització prèvia, l'han d'instar en els deu primers dies del termini de presa de possessió al·ludit, i aquest s'entén prorrogat fins que recaigui una resolució.

CAPÍTOL IV

Activitats privades

Article onze.

1. D'acord amb el que disposa l'article 1r, 3, d'aquesta Llei, el personal comprès en el seu àmbit d'aplicació no pot exercir, per ell mateix o mitjançant substitució, activitats privades, incloses les de caràcter professional, siguin per compte propi o sota la dependència o al servei d'entitats o particulars que es relacionin directament amb les que duu a terme el departament, organisme o entitat on estigui destinat.

S'exceptuen d'aquesta prohibició les activitats particulars que, en l'exercici d'un dret legalment reconegut, facin per ells mateixos els directament interessats.

2. El Govern, mitjançant un reial decret, pot determinar, amb caràcter general, les funcions, llocs o col·lectius del sector públic, incompatibles amb determinades professions o activitats privades, que puguin comprometre la imparcialitat o independència del personal de què es tracti, impedir o menyscar el compliment estricte dels seus deures o perjudicar els interessos generals.

Article dotze.

1. En tot cas, el personal comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei no pot exercir les activitats següents:

a) L'exercici d'activitats privades, incloses les de caràcter professional, sigui per compte propi o sota la dependència o al servei d'entitats o particulars, en els assumptes en què estigui intervenint, hagi intervingut en els dos últims anys o hagi d'intervenir per raó del lloc públic.

S'inclouen en especial en aquesta incompatibilitat les activitats professionals prestades a persones a les quals s'estigui obligat a atendre en l'exercici del lloc públic.

b) La pertinença a consells d'administració o òrgans rectors d'empreses o entitats privades, sempre que la seva activitat estigui directament relacionada amb les que gestioni el departament, organisme o entitat en què presti els seus serveis el personal afectat.

c) El desenvolupament, per ell mateix o una persona interposada, de càrrecs de tot ordre en empreses o societats concessionàries, contractistes d'obres, serveis o subministraments, arrendatàries o administradores de monopolis, o amb participació o aval del sector públic, sigui quina sigui la configuració jurídica d'aquelles.

d) La participació superior al 10 per 100 en el capital de les empreses o societats a què es refereix el paràgraf anterior.

2. Les activitats privades que corresponguin a llocs de treball que requereixin la presència efectiva de l'interessat durant un horari igual o superior a la meitat de la jornada setmanal ordinària de treball en les administracions públiques només es poden autoritzar quan l'activitat pública sigui una de les enunciades en aquesta Llei com de prestació a temps parcial.

Article tretze.

No es pot reconèixer cap compatibilitat per a activitats privades als que se'ls hagi autoritzat la compatibilitat per

a un segon lloc o activitat públics, sempre que la suma de jornades de tots dos sigui igual o superior a la màxima en les administracions públiques.

Article catorze.

L'exercici d'activitats professionals, laborals, mercantils o industrials fora de les administracions públiques requereix el reconeixement previ de compatibilitat.

La resolució motivada en què es reconegui la compatibilitat o es declari la incompatibilitat, que s'ha de dictar en el termini de dos mesos, correspon al Ministeri de la Presidència, a proposta del subsecretari del departament corresponent; a l'òrgan competent de la comunitat autònoma o al Ple de la corporació local, amb l'informe previ, si s'escau, dels directors dels organismes, ens i empreses públiques.

Els reconeixements de compatibilitat no poden modificar la jornada de treball i l'horari de l'interessat i queden automàticament sense efecte en cas de canvi de lloc en el sector públic.

Els que estiguin autoritzats per ocupar un segon lloc o activitat públics han d'instar el reconeixement de compatibilitat amb tots dos.

Article quinze.

El personal a què es refereix aquesta Llei no pot invocar o fer ús de la seva condició pública per a l'exercici d'una activitat mercantil, industrial o professional.

CAPÍTOL V

Disposicions comunes

Article setze.

1. No es pot autoritzar o reconèixer cap compatibilitat al personal que ocupi llocs que comportin la percepció de complements específics o concepte equiparable, i al retribuït per aranzel.

2. Als efectes del que disposa aquest article, la dedicació del professorat universitari a temps complet té la consideració de dedicació especial.

3. S'exceptuen de la prohibició enunciada a l'apartat 1 les autoritzacions de compatibilitat per exercir com a professor universitari associat en els termes de l'apartat 1 de l'article 4t, així com per realitzar les activitats de recerca o assessorament a què es refereix l'article 6è d'aquesta Llei, excepte per al personal docent universitari a temps complet.

Article disset.

1. Els delegats del Govern en les comunitats autònomes, en relació amb el personal dels serveis perifèrics d'àmbit regional, i els governadors civils respecte al dels serveis perifèrics provincials, han d'exercir les facultats que aquesta Llei atribueix als subsecretaris dels departaments respecte del personal de l'Administració civil de l'Estat i els seus organismes autònoms i de la Seguretat Social.

2. Les referències a les facultats que aquesta Llei atribueix a les subsecretaries i òrgans competents de les comunitats autònomes s'entenen referides al rector de cada universitat, en relació amb el personal al servei d'aquesta, en el marc de l'Estatut respectiu.

Article divuit.

Totes les resolucions de compatibilitat per ocupar un segon lloc o activitat en el sector públic o l'exercici d'activitats privades s'han d'inscriure en els registres de personal corresponents. Aquest requisit és indispensable, en el primer cas, perquè es puguin acreditar havers als afectats per aquest lloc o activitat.

Article dinou.

Queden exceptuades del règim d'incompatibilitats d'aquesta Llei les activitats següents:

a) Les derivades de l'Administració del patrimoni personal o familiar, sense perjudici del que disposa l'article 12 d'aquesta Llei.

b) La direcció de seminaris o el dictat de cursos o conferències en centres oficials destinats a la formació de funcionaris o professorat, quan no tinguin caràcter permanent o habitual ni suposin més de setanta-cinc hores l'any, així com la preparació per a l'accés a la funció pública en els casos i la forma que es determini per reglament.

c) La participació en tribunals qualificadors de proves selectives per a l'ingrés a les administracions públiques.

d) La participació del personal docent en exàmens, proves o avaluacions diferents de les que habitualment els corresponguin, en la forma establerta per reglament.

e) L'exercici del càrrec de president, vocal o membre de juntes rectores de mutualitats o patronats de funcionaris, sempre que no sigui retribuït.

f) La producció i creació literària, artística, científica i tècnica, així com les publicacions derivades d'aquelles, sempre que no s'originin com a conseqüència d'una relació d'ocupació o de prestació de serveis.

g) La participació ocasional en col·loquis i programes en qualsevol mitjà de comunicació social; i

h) La col·laboració i l'assistència ocasional a congressos, seminaris, conferències o cursos de caràcter professional.

Article vint.

1. L'incompliment del que disposen els articles anteriors se sanciona d'acord amb el règim disciplinari aplicable, sense perjudici de l'executivitat de la incompatibilitat en què s'hagi incorregut.

2. L'exercici de qualsevol activitat compatible no serveix d'excusa al deure de residència, a l'assistència al lloc de treball que requereixi el seu lloc o càrrec, ni a l'endarreriment, negligència o distracció en l'exercici d'aquests. Les faltes corresponents es qualifiquen i sancionen d'acord amb les normes que continguin el règim disciplinari aplicable, i queda automàticament revocada l'autorització o reconeixement de compatibilitat si en la resolució corresponent es qualifica de falta greu o molt greu.

3. Els òrgans als quals competeixi la direcció, inspecció o comandament dels diversos serveis han de tenir cura sota la seva responsabilitat de prevenir o corregir, si s'escau, les incompatibilitats en què pugui incórrer el personal. Correspon a la Inspecció General de Serveis de l'Administració pública, a més de la seva possible intervenció directa, la coordinació i l'impuls de l'actuació dels òrgans d'inspecció esmentats en matèria d'incompatibilitats, dins l'àmbit de l'Administració de l'Estat, sense perjudici d'una col·laboració recíproca i adequada amb les inspeccions o unitats de personal corresponents de les comunitats autònomes i de les corporacions locals.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—Amb l'excepció de l'article 3r, 2, les situacions d'incompatibilitat que es produeixin per aplicació d'aquesta Llei s'entenen amb respecte als drets consolidats o en tràmit de consolidació en matèria de drets passius o de pensions de qualsevol règim de Seguretat Social, i queden condicionats, si s'escau, als nivells màxims de percepció o d'actualització que es puguin establir.

Segona.—Tota modificació del règim d'incompatibilitats d'aquesta Llei ha de contenir una redacció completa de les normes afectades.

Tercera.—El Consell Superior de la Funció Pública ha d'informar cada sis mesos les Corts Generals de les autoritzacions de compatibilitats concedides en totes les administracions públiques i en els ens, organismes i empreses que en depenen.

A aquests efectes, les diferents administracions públiques han de traslladar al dit Consell Superior les autoritzacions de compatibilitat inscrites en els seus corresponents registres.

Quarta.—1. Els òrgans de l'Administració de l'Estat que s'assenyalin per reglament i els de Govern de les comunitats autònomes poden determinar, amb caràcter general, en l'àmbit de la seva competència, els llocs de treball del sector públic sanitari susceptibles de prestació a temps parcial, fins que es procedeixi a la regulació d'aquesta matèria per norma amb rang de llei.

2. Mentre es dicta la norma al·ludida, la direcció dels diferents centres hospitalaris s'ha de dur a terme en règim de plena dedicació, sense possibilitat d'alternar aquesta funció amb alguna altra de caràcter públic o privat.

3. Els òrgans a què es refereix l'apartat 1 poden determinar, així mateix, amb caràcter general i en l'àmbit de la seva competència, els llocs de caràcter exclusivament investigador dels centres públics de recerca susceptibles de prestació a temps parcial.

Cinquena.—S'autoritza el Govern a adaptar en el termini de sis mesos, a proposta del Ministeri de Defensa, d'acord amb el d'Interior, pel que fa a la Guàrdia Civil, les disposicions d'aquesta Llei a l'estructura i les funcions específiques de les Forces Armades.

Sisena.—El Govern i els òrgans competents de les comunitats autònomes han de dictar les normes necessàries per a l'execució d'aquesta Llei, i assegurar la necessària coordinació i uniformitat de criteris i procediments.

Setena.—Les noves incompatibilitats generades per virtut d'aquesta Llei tenen efectivitat en l'àmbit docent a partir de l'1 d'octubre de 1985.

Vuitena.—El règim d'incompatibilitats del personal inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei que tingui la condició de diputat o senador de les Corts Generals és el que s'estableixi en la futura llei electoral, i mentrestant és aplicable el règim vigent en l'actualitat.

Novena.—La incompatibilitat a què es refereix l'article 3.2 d'aquesta Llei no és aplicable als professors universitaris emèrits.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—Al personal que per virtut d'aquesta Llei incorri en incompatibilitats li són aplicables les normes següents:

a) Quan la incompatibilitat es produeixi per ocupar més d'un lloc en el sector públic ha d'optar per un d'aquests en el termini de tres mesos, comptat a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Si es tracta de funcionaris, a falta d'opció en el termini assenyalat, s'entén que opten pel lloc corresponent al grup superior, i si ho són d'aquest, pel de més antiguitat.

Quant a tot el personal laboral, així com el no funcionari de la Seguretat Social, l'opció s'entén referida al lloc dotat amb una retribució bàsica més alta.

En els dos casos passen a la situació d'excedència en els altres llocs que estiguin ocupant.

b) Si l'opció esmentada es realitza dins el primer mes i la retribució íntegra del lloc pel qual opti no supera la xifra que es fixa com a retribució mínima en els pressupostos generals per a l'exercici de 1984, incrementada en un 50 per 100, es pot compatibilitzar el segon lloc o activitat del sector públic que estigui exercint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, per un termini màxim i

improrrogable de tres anys i en les condicions que preveu aquesta. En cas que el lloc compatibilitzat correspongui a una contractació temporal, el termini al·ludit no pot excedir a més el temps que quedi en l'exercici d'aquest.

La resolució en què s'autoritzi o denegui aquesta compatibilitat s'ha d'adoptar dins els tres mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Segona.—Queda exceptuada del règim d'incompatibilitats d'aquesta Llei l'activitat tutorial en els centres associats de la Universitat Nacional d'Educació a Distància, excepte per al personal indicat als articles 13 i 16 d'aquesta Llei i sempre que no afecti l'horari de treball, mentre es modifica el règim d'aquesta activitat.

Tercera.—1. Sense perjudici del que disposen els articles 11 i 12, així com la disposició transitòria cinquena, fins al 30 de setembre de 1985 el personal sanitari pot compatibilitzar dos llocs de treball en el sector públic, si els està ocupant amb anterioritat a l'1 de gener de 1983, o ha obtingut l'autorització expressa amb posterioritat, sempre que no es produeixi entre aquests una coincidència d'horari i no siguin incompatibles l'1 de gener de 1983, si bé una remuneració ha de ser en concepte de sou i l'altra com a gratificació. A aquest efecte els afectats han de formular l'oportuna opció en els termes que es determinin per reglament.

Aquesta compatibilitat queda anul·lada quan, com a conseqüència de reordenació assistencial i nacionalització de funcions de qualsevol dels llocs, se n'augmenti l'horari fins a assolir la jornada ordinària de les administracions públiques o s'estableixi el règim de jornada partida per als que estan exercint la seva activitat en jornada continuada ordinària, i ha d'optar per un dels llocs en el termini de tres mesos des de l'efectivitat de la modificació. Si ho fa pel lloc reordenat se li garanteix, pel període transitori al·ludit, l'import total de retribucions que estigui percebent pels dos llocs compatibilitzats.

2. Sense perjudici així mateix del que disposen els articles 11 i 12, a partir de l'1 d'octubre de 1985 queden anul·lades totes les compatibilitats al·luides a l'apartat anterior quan amb anterioritat un dels llocs s'estigui ocupant en règim de jornada ordinària, i s'ha d'optar per un d'ells en el termini de tres mesos comptat a partir de la data esmentada.

També es produeix aquesta anul·lació de compatibilitat quan, amb posterioritat a l'1 d'octubre de 1985 i en virtut de reordenació, un dels llocs passa a ser de jornada ordinària. S'ha de realitzar la mateixa opció en el termini de tres mesos a partir de l'efectivitat d'aquella, i hi és aplicable des de la data esmentada en primer lloc el que disposa l'article 13.

3. Realitzada qualsevol de les opcions indicades en aquesta disposició transitòria es passa automàticament en l'altre lloc a la situació d'excedència.

A falta d'opció en els terminis assenyalats s'entén que opta pel lloc de jornada ordinària, i passa a la situació d'excedència en l'altre lloc. Si tots dos són de jornada ordinària, pel de grup superior, i si ho són d'aquest, pel de més nivell. Quant al personal laboral i al no funcionari de la Seguretat Social, l'opció s'entén referida al lloc dotat amb una retribució bàsica més alta.

Quarta.—Fins que no s'estableixi la regulació dels hospitals universitaris, l'activitat docent dels catedràtics i professors de facultats de Medicina i Farmàcia i d'escoles universitàries d'infermeria no necessiten l'autorització de compatibilitat per a la seva activitat assistencial complementària en els centres hospitalaris de la universitat o concertats amb aquesta, i poden fer les activitats esmentades, en el seu conjunt, en règim de dedicació completa o a temps parcial.

Cinquena.—Els funcionaris dels cossos especials al servei de la sanitat local que han de prestar assistència sanitària als beneficiaris de la Seguretat Social, en les condicions legalment establertes, continuen prestant les mateixes funcions i meritant les remuneracions que figuren en els pressupostos de l'Estat i de la Seguretat Social, fins que no es

reestructurin els cossos o funcions al·luides, si bé una remuneració ha de ser en concepte de sou i l'altra com a gratificació. A aquest efecte els afectats han de formular l'oportuna opció en els termes que es determinin per reglament.

En tot cas se'ls garanteix, a títol personal, fins al 30 de setembre de 1985, l'import de la mitjana mensual de les retribucions percebudes en els dos llocs els dotze mesos anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Sisena.—El que preveu l'article 12.2 d'aquesta Llei no és aplicable als farmacèutics titulars obligats a tenir una oficina de farmàcia oberta en la mateixa localitat en què exerceixen la seva funció.

Setena.—Fins que no es revisi el règim jurídic dels metges del Registre civil, l'exercici de la seva activitat com a tals es pot compatibilitzar, amb l'autorització prèvia, amb un altre lloc al sector públic, sempre que no impedeixi o menyscabi el compliment estricte dels seus deures i sense perjudici del que disposa el capítol IV.

Vuitena.—El que disposa l'article 3r, 2, d'aquesta Llei no és aplicable, quant a la pensió de retir, als funcionaris integrats en les administracions públiques a l'empara de les lleis de 15 de juliol de 1952, 28 de desembre de 1963 i 17 de juliol de 1958, excepte quan en el lloc administratiu que ocupin percebin el total de les retribucions que hi corresponguin.

Novena.—La incompatibilitat a què es refereix l'article 3r, 2, s'aplica igualment a les pensions d'orfandat.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Les normes anteriors d'aquesta Llei es consideren bases del règim estatutari de la funció pública, dictades a l'empara de l'article 149.1, 18, de la Constitució, a excepció de les contingudes en els preceptes següents: article 17.1, disposició addicional cinquena i disposició transitòria setena.

Segona.—El règim d'incompatibilitats del personal de les Corts Generals s'ha de regular per l'Estatut a què es refereix l'article 72.1 de la Constitució, que s'ha d'ajustar a aquesta Llei.

Tercera.—1. En el termini de tres mesos, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, quedaran sense efecte les autoritzacions de compatibilitat concedides per a l'exercici de càrrecs, llocs o activitats públiques.

Els susceptibles d'autorització d'acord amb aquesta Llei s'han d'ajustar al que s'hi preveu.

El que disposen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat s'entén sense perjudici del que preveuen les disposicions addicional setena i transitòries tercera, quarta, cinquena i setena.

2. L'adequació a les normes d'aquesta Llei dels reconeixements de compatibilitat d'activitats privades, efectuats amb anterioritat a la seva entrada en vigor, s'ha de realitzar en la forma que es determini per reglament.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions amb rang de llei o inferior, siguin de caràcter general o especial, que s'oposin al que disposa aquesta Llei, i queden subsistents les incompatibilitats més rigoroses establertes per a personal determinat d'acord amb la naturalesa especial de la seva funció.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 26 de desembre de 1984.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ